

zmanjša število diurnistov, in da se naj, preden se službe vnovič razpišejo, preudari, ali se ne bi dale brez vse škode odpraviti?

Poročevalec Lohninger je v imenu fin. odseka zahteval, da se pred vsem v pretres vzame 17. točka, ki govori o vstanovljenji pokojninske zaloge za uradnike, ki bi se naj ustvarila s tem, da sedanji uradniki od priboljška, prihodnji pa od vse plače 10% za pokojnino puščajo, vrh tega pa oni, ki imajo 1000 gld. plače, 2%, oni pa, ki imajo nad 1000 gld., 3% v pokojninski fond oddajajo! — Ker se pa v predlogih ozira le na nekatere vrste uradnikov, in ker imajo dosedanji uradniki pravico do penziona brez vsega odštevanja od plače, se je vsa postava po predlogu Walterskirchna vrnila odseku v daljne pretresovanje.

Namesto 17. točke je pa bil sprejet predlog Pairhuberjev, ki je na vsako stran modrejši od odborovega, namreč: „Ustanovi se za vse deželne urade pokojninska zaloga s tem, da uradniki procente od svojih plač prikladajo; dež. odboru se pa naroča izdelati pravila, kako napraviti pokojninski fond in kako z njim ravnati. Kot ravnalo mu naj služi, da se pri uradniških plačah, na kolikor temu že pridobljene pravice niso nasproti, procenti že odštevajo od 1. jan. 1874.

Konr. Seidl s tovariši, med katerimi nahajoma tudi Janežiča, stavi predlog, da naj d. odb. opravi red zbornice predela in v prihodnjem zasedanju načrt predloži. To je Seidl še vsako leto predlagal; on bi namreč rad, da se postavi manjše število poslancev za stavljenje predlogov, posebno pa, da je poslancu dovoljeno govoriti še tudi potem, ko mu je vlade namestnik svojo povedal.

Tako skrbi Seidl za — znižanje davkov — oder was.

Gospodarske stvari.

Bučele po zimi.

M. Od zgodne pomladi do pozne jeseni se trudijo bučele dan na dan pri ugodnem vremenu od jutra do večera po travnikih in gozdih, po njivah in gorah, od cvetke do cvetke letaje, žlahtno blago, med in vosek nabiraje. Tako dolgemu delu je primeren tudi dolg počitek. V naših krajih, ko je ajda ocvetela in tudi druge pozne jesenske cvetlice se osule, to je konec septembra, začetek oktobra noter do prvega cvetja pomladi na leski, vrbi, olši, brezi, resju in drugih rano cvetečih rastlinah, neha vsa živejša delavnost bučel in one uživajo počitek dolgega truda. V južnih krajih, za ktere je bučela prav za prav ustvarjena, je to drugače. Pod tamošnjim milim, vedno jasnim nebom, kder je cvetje in sadje o enakem času na

rastlinah, trpi čas počitka za bučele znatno krajše. Ali tudi v teh krajih nastopi leto za letom čas, v katerem bučele, če tudi dosti manj časa, počivajo, in reči smemo, da je počivanje bučelam natorna potreba. Pa to zimsko počivanje ni navidezna smrt kakor pri osah, sršenih in drugih zaželkah, ni popolno otrpnenje in trdo spanje, ampak le znatno zmanjšanje vse delavnosti na najnižjo stopnjo, kar je nasledek mraza, ki tudi, ako doseže previsoko stopnjo, bučelam smrt prinese.

Da si bučele v tem stanu kolikor mogoče največ toplote naredijo in si jo najdalje ohranijo, so zvečeje v tesno kepo grozdu podobno, v kateri se za medenimi zakladi pomikajo. Ko bi jim tedaj ne bilo mogoče, v kepi zarad neprilicne lege satovja do medu priti, morale bi otrpniti in gladu pomreti.

To zimsko počivanje pa ne trpi celi omenjeni čas vedno enakomerno naprej. Ako nastopi pozimi rahlo, toplo vreme, postanejo tudi bučele sopet bolj žive in to večo živost porabijo v to, da se za medom pomikajo, včasih tudi iz panja priletijo, pred bučelnjakom nekoliko sem ter tje pletavajo, prašijo in se iztrebijo. O takem primerljeju sme tudi bučelar pri njih kaj opraviti, če je neobhodno potrebno, sicer naj se pa pri bučelah pozimi vsega ongavljenja rajši izogiba.

V kepo ali grozd stisnjene bučele pa niso popolnoma nedelavne, ampak druga ob drugo se drgaje si toploto delajo in se med seboj pitajo. One namreč, ki so medu najbližje, zajemajo iz celice strd in jo sosedam dalje podajajo.

Ako jih toplo vreme iz zimskega počitka probudi, jim je to o novo padlem snegu zelo nevarno. Mehko vreme jih izvabi iz panja, sneg jih oslepi — v sneg pocepajo in na tisoče poginejo. Treba je takrat žrela ali cele panje na kaki način, na primer s slamnatimi štorjami zasloniti in zakriti, da bučele vremenskega upliva ne občutijo.

Mir in pokoj je bučelam po zimi naj koristnejši; vse nadlegovanje, motenje in dreganje škodljivo in nevarno. Varovati jih gre toraj vsega ropota in nadlegovanja, bodi si po ljudeh ali živalih. Posebno miši, šišmiši, senice, detali in drugi nepovabljeni gosti in nadlegovavci se morajo od panjev odvrčevati. Pri vsakem nadlegovanju se bučele raztekó, grozd zapusté, toplota sred kepe se razkadi, in bučele, ki so se grozda ločile, radovedne, kakošna nevarnost jim preti, otrpnejo, da se nikdar več ne probudijo. Druge bučele se morajo živejše gibati, več povžiti, da sopet potrebne toplote zadobé in nasledek takega nemira je dostikrat griža in velik pomor bučel. Toraj po zimi bučelam mir in pokoj!